

T., 28 stycznia 2020 r.

Sygn. akt II K 932/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Czarciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Zielińska

przy udziale oskarżyciela skarbowego (...)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 16.12.2020 r. i 28.01.2021 r. w T.

sprawy

W. K.

urodzonego (...) w P.

syna J. i A. z d. K.

oskarżonego o to, że :

będąc prezesem(...) działając w warunkach czynu ciągłego podał nieprawdę w deklaracjach VAT-7 za okres od kwietnia 2015 roku do grudnia 2015 roku złożonych(...) w T. w okresie od 22 maja 2015 roku do 23 lutego 2016 roku poprzez nie dokonanie korekty odliczonych kwot podatku naliczonego wynikającego z faktur zakupu, w stosunku do których upłynęło 150 dni od terminu płatności wskazanego na fakturach co skutkowało narażeniem na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiące 05.2015 roku, 11.2015 roku i 12.2015 roku w łącznej kwocie 50.872,00 zł,

- tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

o r z e k a :

I. oskarżonego W. K. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego w akcie oskarżenia, tj. przestępstwa skarbowego z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i za to na podstawie art. 56 § 2 kks orzeka karę 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. Z. kwotę 619,92 zł (sześćset dziewiętnaście złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) brutto tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

III. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej a wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 932/20	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	W. K.	Oskarżony został uznany za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. tego, że będąc prezesem(...) działając w warunkach czynu ciągłego podał nieprawdę w deklaracjach VAT-7 za okres od kwietnia 2015 roku do grudnia 2015 roku złożonych (...) w T. w okresie od 22 maja 2015 roku do 23 lutego 2016 roku poprzez nie dokonanie korekty odliczonych kwot podatku	

		<p>naliczonego wynikającego z faktur zakupu, w stosunku do których upłynęło 150 dni od terminu płatności wskazanego na fakturach, co skutkowało narażeniem na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiące 05.2015 roku, 11.2015 roku i 12.2015 w łącznej kwocie 50.872,00 zł, tj. przestępstwa skarbowego z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i w zw. z art. 9 § 3 kks.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W. K. był prezesem zarządu(...) prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie robót budowlanych. We wrześniu, październiku, listopadzie i grudniu 2016 roku (...)przeprowadził kontrolę podatkową dotyczącą zbadania dokumentacji i ewidencji związanej z rozliczeniem podatku od towarów i usług za okres od stycznia 2015 roku do grudnia 2015 roku. W trakcie kontroli podatkowej dokonano sprawdzenia czy nie zaszła konieczność dokonania korekty odliczonej kwoty podatku wynikającej z art. 89b ustawy o VAT . W toku kontroli stwierdzono brak płatności w stosunku do znacznej części faktur otrzymanych i zaewidencjonowanych przez powyższą spółkę.</p>	<p>decyzja naczelnika (...) w T. z dn. 17.03.2017 roku</p>	4-18	

<p>Ujawniono, iż K. K. podał nieprawdę w deklaracjach VAT-7 za okres od kwietnia 2015 roku do grudnia 2015 roku złożonych (...)w T.. W okresie od 22 maja 2015 roku do 23 lutego 2016 roku nie dokonał bowiem korekty odliczonych kwot podatku naliczonego wynikającego z faktur zakupu, w stosunku do których upłynęło 150 dni od terminu płatności wskazanego na fakturach, co skutkowało narażeniem na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiące 05.2015 roku, 11.2015 roku i 12.2015 w łącznej kwocie 50.872,00 zł.</p>			
<p>deklaracje VAT-7</p>	<p>24-52</p>		
<p>protokół kontroli podatkowej</p>	<p>53-64</p>		
<p>faktury wraz z rejestrem sprzedaży</p>	<p>80-236</p>		
<p>W. K. nie ujawnia objawów choroby psychicznej, w wywiadzie stwierdzono zaburzenia depresyjnego i uzależnienia od alkoholu. W chwili popełnienia zarzucanego mu czynu miał on zachowaną zarówno zdolność rozumienia znaczenia czynu, jak i zdolność pokierowania swoim postępowaniem.</p>	<p>opinia sądowo psychiatryczna</p>	<p>- 257</p>	

W. K. nie był dotychczas karany sędownie.	informacje dot. karalności	275	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
		Na gruncie niniejszej sprawy Sąd dokonał ustaleń faktycznych na podstawie materiału dowodowego w postaci: protokołu kontroli podatkowej, deklaracji VAT- 7, faktur oraz decyzji podatkowej. Dowody te, są w ocenie Sądu, w pełni wiarygodne i żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości. Pozwoliły one w sposób jednoznaczny ustalić w	

		jakim okresie oskarżony podawał nieprawdę w deklaracjach VAT- 7 oraz kiedy nie dokonał korekty odliczonych kwot podatku od towarów i usług, narażając na uszczuplenie powyższej należności publicznoprawnej.	
opinia sądowo psychiatryczna -	Treść powyższej opinii nie budzi wątpliwości. Została wydana przez biegłych o uznanych kompetencjach i doświadczeniu zawodowym, zaś zawarte w niej wnioski są klarowne.		
informacje dot. karalności	Jest to dokument urzędowy, którego prawdziwość nie budzi żadnych wątpliwości.		
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego W. K.	Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazał, iż biuro rachunkowe prowadziło jego księgowość w całości, zaś on jedynie orientował się kiedy i gdzie jakie deklaracje ma składać, natomiast co do wysokości	

podatków opierał się na informacjach od księgowej. Wskazał także, że od czerwca 2015 roku do lutego 2016 roku nie zajmował się działalnością firmy z uwagi na zaburzenia chorobowe. Nadto podkreślił, że nie jest z wykształcenia księgowym.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za niewiarygodne w zakresie w którym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Analiza materiału dowodowego w postaci: protokołu kontroli podatkowej, deklaracji VAT- 7, faktur oraz decyzji podatkowej prowadzi do przeciwnego wniosku. Niewątpliwie bowiem, oskarżony był osobą odpowiedzialną za wszelkie przestępstwa i wykroczenia skarbowe popełnione w związku z funkcją prezesa zarządu (...). Jednocześnie kontrola skarbową przeprowadzona wobec powyższego podmiotu pozwoliła ustalić, że podawał nieprawdę w deklaracjach VAT-7 za okres od kwietnia 2015 roku do grudnia 2015 roku, bowiem w okresie od 22 maja 2015 roku do 23 lutego 2016 roku poprzez nie dokonanie korekty odliczonych kwot podatku. Wobec powyższego Sąd wyjaśnienia oskarżonego uznał za wynik przyjętej przez niego linii obrony

		<p>i próbę uniknięcia odpowiedzialności karnej. Postawa oskarżonego wskazuje na to, że co najmniej godził się na możliwość popełnienia przestępstwa, zaś fakt, iż scedował na profesjonalne biuro prowadzenie księgowości oraz nie dysponuje fachową wiedzą z zakresu rachunkowości nie zwalnia go z odpowiedzialności.</p>	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	W. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W myśl art. 56 § 1 k.k.s., odpowiedzialności karnoskarbowej podlega podatnik, który składając organowi podatkowemu, innemu uprawnionemu organowi lub płatnikowi deklarację lub oświadczenie, podaje nieprawdę lub zataja prawdę albo nie dopełnia obowiązku zawiadomienia o zmianie objętych nimi danych, przez co naraża podatek na			

uszczerplenie. § 2 owego przepisu wprowadza typ uprzywilejowany tegoż przestępstwa polegający na tym, iż kwota podatku narażonego na uszczerplenie jest małej wartości.

Za „małą wartość” w rozumieniu art. 53 § 14 przyjmuje się wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę za rok w którym doszło do popełnienia czynu, tj. w 2015 roku było to 350.000 zł.

Przepis art. 56 k.k.s. przewiduje cztery typy czynu zabronionego określane w doktrynie i orzecznictwie jako oszustwo podatkowe lub też oszustwo w postępowaniu podatkowym. Konstrukcja określonych w tym przepisie typów czynu zabronionego związana jest ze szczególną instytucją prawa podatkowego określaną mianem tzw. samoobliczenia podatku przez podatnika, który z mocy właściwych przepisów prawa podatkowego zobowiązany jest do przeprowadzenia procedury ustalenia wysokości ciążącego na nim w danym okresie obliczeniowym

zobowiązania podatkowego oraz przedstawienia organowi podatkowemu oświadczenia zawierającego dane dotyczące podstawy istnienia oraz wysokości ciążącego na podatniku zobowiązania podatkowego, a także uiszczenia tak ustalonego podatku w przewidzianym w prawie dodatkowym terminie. Regulacja zawarta w art. 56 k.k.s. służy w pierwszej kolejności zagwarantowaniu przestrzegania obowiązków wynikających z prawa podatkowego. Przepis ten określa podstawową konstrukcję z punktu widzenia ochrony mienia Skarbu Państwa lub innych uprawnionych podmiotów w zakresie wynikającym z ekspektatywy uzyskania określonych przysporzeń majątkowych w związku z prawidłowym wykonaniem obowiązków podatkowych. Zakresem ochrony na gruncie art. 56 k.k.s. objęte są wprost instytucje określonego rodzaju podatków, a przez to mienie uprawnionych podmiotów w zakresie związanym z prawidłowym wypełnieniem przez zobowiązanego podatnika obowiązku fiskalnego wynikającego z określonych konstrukcji podatkowych. Stąd też przepis ten kryminalizuje

zachowania polegające na narażeniu na uszczuplenie podatku. Z uwagi na fakt, że w znamionach deliktu skarbowego przewidzianego w art. 56 k.k.s. określono dwa alternatywnie ujęte zachowania, tj. podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy w deklaracji lub oświadczeniu, pominięto jednak w ustawowym zestawie znamion ogólne znamię oszustwa opisane jako „wprowadzenie w błąd”, konstrukcję z art. 56 k.k.s. zalicza się w piśmiennictwie do kategorii oszustwa podatkowego sensu largo. Z uwagi na brak znamienia „wprowadza w błąd”, dla realizacji znamion strony przedmiotowej wystarczające jest podanie nieprawdy lub zatajenie prawdy w deklaracji lub oświadczeniu, nawet jeżeli zachowanie to nie wywołuje błędu po stronie organu podatkowego, innego uprawnionego organu lub płatnika (por. P. Kardas, G. Łabuda, Kryminalizacja oszustwa podatkowego w prawie karnym skarbowym, Prok. i Pr. 2003, nr 3, s. 62). Przepis art. 56 k.k.s. ma charakter blankietowy, jego treść zawiera bowiem odesłanie do regulacji z zakresu prawa podatkowego, które konkretyzują treść znamion typu czynu zabronionego. Z uwagi

na powiązanie przedmiotu ochrony z regulacjami z obszaru danin publicznych ustalenie pełnej i precyzyjnej treści znamion czynów zabronionych przewidzianych w art. 56 k.k.s. wymaga uwzględnienia treści przepisów podatkowych, które szczegółowo konkretyzują znamiona czynu zabronionego.

Omawiane przestępstwo może zostać popełnione jedynie umyślnie (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2006 roku, III KK 267/05). Dla przypisania strony podmiotowej oszustwa podatkowego konieczne jest bowiem stwierdzenie, że sprawca obejmował świadomością i wolą (w postaci chęci lub co najmniej godzenia się) wszystkie elementy strony przedmiotowej tego typu czynu zabronionego (P. Kardas, Komentarz do art. 56 Kodeksu karnego skarbowego [w:] P. Kardas, G. Łabuda, T. Razowski, Kodeks karny skarbowy. Komentarz, WKP 2012).

W. K. w okresie objętym zarzutem pełnił funkcję prezesa zarządu w(...). Był on więc osobą odpowiedzialną za wszelkie przestępstwa i wykroczenia skarbowe popełnione w związku z powyższą funkcją, co jasno wynika z treści art. 9

§ 3 kks. Przeprowadzona w (...) kontrola skarbową w sposób jednoznaczny potwierdziła, iż podał nieprawdę w deklaracjach VAT-7 za okres od kwietnia 2015 roku do grudnia 2015 roku złożonych(...) w T. w okresie od 22 maja 2015 roku do 23 lutego 2016 roku. Oskarżony nie dokonał korekty odliczonych kwot podatku naliczonego wynikającego z faktur zakupu, w stosunku do których upłynęło 150 dni od terminu płatności wskazanego na fakturach, co skutkowało narażeniem na uszczuplenie podatku od towarów i usług za miesiące 05.2015 roku, 11.2015 roku i 12.2015 w łącznej kwocie 50.872,00 zł. Tym samym W. K. wypełnił swoim zachowaniem znamiona czynu z art. 56 § 2 kks. Oskarżony działał w warunkach art. 6 § 2 kks zgodnie z którym dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uważa się za jeden czyn zabroniony; w zakresie czynów zabronionych polegających na uszczupleniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej za

krótki odstęę czasu uważa się okres do 6 miesięcy.	
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem
Zwięęle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania
Zwięęle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięęle o powodach warunkowego umorzenia postępowania	
#	3.4. Umorzenie postępowania
Zwięęle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięęle o powodach umorzenia postępowania	
#	3.5. Uniewinnienie
Zwięęle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięęle o powodach uniewinnienia	
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i	

Środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. K.	I	I	<p>Zdaniem Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara 3.000 złotych grzywny (trzydzieści stawek dziennych po przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych) jest odpowiednia do stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynu sprawcy a przede wszystkim spełni swą rolę w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Sąd uznał, że charakter czynu a także wysokość wyrządzonej szkody uzasadniały wymierzenie kary grzywny w orzeczonej wysokości. W przekonaniu Sądu wymierzona kara jest w tym wypadku dostatecznie dolegliwa i wystarczająca dla osiągnięcia celów kary, zarówno w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak i wpłynie zapobiegawczo i wychowawczo wobec oskarżonego na przyszłość. W ocenie Sądu wymierzona kara spełni swą funkcję w zakresie prewencji indywidualnej, chociaż Sąd wziął również pod uwagę ich aspekt represyjny.</p>

			Wymierzając karę Sąd nie tracił z pola widzenia okoliczności wpływających na ich wymiar. Do okoliczności łagodzących zaliczono uprzednią niekaralność oskarżonego.
Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II, III	Biorąc pod uwagę fakt, iż oskarżony korzystał w niniejszej sprawie z pomocy prawnej udzielonej z urzędu,		

zasądzono na rzecz ustanowionego obrońcy na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 oraz § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu kwotę 619,92 złote brutto tytułem kosztów obrony udzielonej z urzędu.

Sąd, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty sądowej i wydatków poniesionych w toku postępowania biorąc pod uwagę sytuację materialną i majątkową oskarżonego.

Podpis

Sędzia SR Marcin
Czarciński